



Ако всеки знае, че Кремъл се асоциира с властта в Русия, Лубянка е по-малко известен събирателен образ на органите на Държавна сигурност в бившия СССР и наследниците ѝ днес в руската федерация.

Изразът идва от местонахождението на централната сграда на КГБ в миналото, а днес ФСБ – площада „Лубянка” в Москва.

Павел Судоплатов е един от малкото щастливци, оцелели при всички чистки преди и след Втората световна война в съветската Държавна сигурност, който през 1996 г. издаде една уникална книга, която представям в електронната библиотека на **desebg.com**

–
„Кремъл и Лубянка”, спецоперации 1930-1950 г.

Специални операции

Роденият през 1907 г. Павел Судоплатов става известен като един от съветски високопоставени служител на органите за разузнаването по времето на Сталин. Ръководител е на службата за разузнавателно-диверсионни операции от края на 30-те

Кремъл и Лубянка: Симбиозата между власт и насилие

Написано от Христо Христов
Неделя, 30 Септември 2012 19:12

до началото на 50-те години в НКВД. Лично ликвидира лидера на украинските националисти Евгений Коновалец в Ротердам (1938). Атенатът срещу него е извършен с помощта на кутия с бонбони, която младият Судоплатов подарява на жертвата, но в която вместо бонбони е поставен взрив.

Судоплатов е човекът, който планира убийството на Лев Троцки в Мексико. След като Германия напада СССР, е назначен за директор на Управлението за специални операции, отговарящо за разузнаването срещу Третия райх и съюзниците му, преименувано във Второ управление на НКВД, като Судоплатов докладва лично на комисаря на НКВД Лаврентий Берия.

Повишен е в комисар на Държавна сигурност III степен, което е равносилно на ген.-лейт. от Червената армия. Началник е на разузнаването в създадения от Сталин Комитет за атомна бомба (1942). Назначен е в Народный комисариат государственной безопасности (НКГБ) за ръководител на отдел "С", отговарящ за всички операции, свързани с атомния шпионаж на ГРУ и НКГБ.

След войната продължава да работи като висш разузнавач лично със Сталин и Берия. След смъртта на Сталин и ареста на Берия, Судоплатов е задържан (авг. 1953), осъден на 15 години затвор (1958), освободен (1968), реабилитиран (1992).

⋮

За Димитров и ликвидирането на българската опозиция

В книгата има интересни подробности, свързани с България. За първи път полкова високопоставен служител от съветската Държавна сигурност отбелязва по какъв начин е действал Георги Димитров след завръщането в България от Москва:

„Когато Димитров се върна в България, той позволи на царицата и нейния син, наследник на престола, да напуснат страната и да изнесат семейните си ценности. Като знаеше, че монархическите кръгове в емиграция са сериозна заплаха, Димитров реши да унищожи цялата политическа опозиция вътре в страната. Основните фигури от бившия парламент и царското правителство на България бяха подложени на репресии и ликвидирани. В резултат на тази акция Димитров стана единственият комунистически

Кремъл и Лубянка: Симбиозата между власт и насилие

Написано от Христо Христов
Неделя, 30 Септември 2012 19:12

ръководител в Източна Европа, който нямаше сред емиграцията организирана опозиция, реално претендираща за власт.”

След Калугин Судоплатов е вторият висш офицер от съветските специални служби, който хвърля светлина върху най-изтънчените методи, използвани от Кремъл за разправа с противниците на режима. Става въпрос за специалната лаборатория на Лубянка, в която са подготвяни екзотични отрови, с които още Ленин, а след него и Сталин и наследниците му използват при ликвидирането на определени личности.

Тайните на „Лаборатория Х”



При КГБ това е операционно-техническият отдел, наследник на “Камерата”, действаща още от времето преди Сталин. Тя е известна още като лаборатория №12 – най-засекретеното отделение на Института за специални и нови технологии при КГБ към дирекцията на Оперативно-техническото управление и е подчинена пряко на председателя на КГБ. Началникът на службата за специални операции в НКВД ген. Павел Судоплатов разкрива подробности:

„На „Варсонофиевска улица”, зад затвора на „Любянка” имаше пряко подчинена на министъра и комендантството токсикологична лаборатория и специални килии към нея. Токсикологичната лаборатория в официалните документи се наричаше „Лаборатория Х”.

Началникът ѝ, подполковникът от медицинската служба проф. Майрановски, е изследвал влиянието на смъртоносните газове и отрови върху злокачествените тумори. През 1937 г. изследователската група на професора от Института по биохимия, ръководен от академик Бах, е предадена на НКВД на пряко подчинение на началника на специалния отдел по оперативна техника към комендантството на НКВД-МГБ.”

Токсикологичната лаборатория е създадена през 1921 г., когато председател на Совнаркома е Ленин, и се нарича “Специален кабинет”. Първият началник на лабораторията през 30-те години е проф. Казаков, разстрелян през 1938 г., а след него е назначен проф. Майрановски.

„Проверките по времето на Сталин и при Хрушчов през 1960 г. установяват, че проф. Майрановски и сътрудниците му са привлечени за изпълнение на смъртни присъди и ликвидирането на негодни лица с правителствени решения през 1937-1947 и през 1950 г., като за целта са използвани отрови... Зная, че подобни акции са провеждани от нашето разузнаване в чужбина и през 60-те, и през 70-те години”, посочва Судоплатов. Практиката на ликвидиране на политически противници е нормативно подплатена.

“Тя се регламентираше от специално разрешение не на партийните органи, а на правителството и се оформяше в специални заповеди по линия на държавната сигурност и военното разузнаване. В правилника за задачите на службата за разузнавателно-диверсионни операции, които подлежах на безпрекословно изпълнение, направо беше записано, че „службата осъществява наблюдение и насочва агентурата към отделни лица, извършващи вражески действия, пресичането на които в необходимите случаи и по специално разрешение на правителството може да се извършва със специални методи като компрометиране, секретно отвличане, физическо въздействие или отстраняване”, свидетелства Судоплатов.

С отрова от същата лаборатория през 1978 г. подпомага българската ДС по молба на Тодор Живков за ликвидирането на критика на комунистическата система [Георги Марков](#) в Лондон.

Българският уран в ръцете на Сталин

Судоплатов разкрива и един също малко известен факт от политиката на Сталин спрямо България след окупацията ѝ през септември 1944 г. Този факт се отнася до използването на български уран за извършването на първия съветски ядрен опит.

Кремъл и Лубянка: Симбиозата между власт и насилие

Написано от Христо Христов
Неделя, 30 Септември 2012 19:12



~~Симбиозата между власт и насилие~~